

Sygn. akt I C 681/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa E. G.i D. B.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę kwot 6.000 zł i 7.000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. G. kwotę 6.000 (sześć tysięcy) zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.000 zł od dnia 28 czerwca 2009r. do dnia zapłaty, od kwoty 5.000 zł od dnia 10 maja 2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki D. B. kwotę 5.000 (pięć tysięcy) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 21 czerwca 2009r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w dalszej części;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. G. (1) kwotę 1367 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki D. B. (1) kwotę 1104,57 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. nakazuje zwrócić powódce D. B. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 262,43 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego;

VII. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku: stronie pozwanej kwotę 255 zł, powódce D. B. kwotę 45 zł, tytułem uzupełnienia opłaty sądowej od pozwu w rozszerzonej części.

sygn. akt I C 681/12

UZASADNIENIE

Powódka E. G. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę, ostatecznie (w wyniku rozszerzenia powództwa w piśmie z dnia 19.03.2014r.) żądając zasądzenia kwoty 6.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, powstałą wskutek wypadku z dnia 23.04.2009r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4.06.2009r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Powódka D. B. wniosła pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zapłatę, ostatecznie (w wyniku rozszerzenia powództwa w piśmie z dnia 19.03.2014r.) żądając zasądzenia kwoty 7.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, powstałą wskutek wypadku z dnia 23.04.2009r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3.06.2009r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Przyznała, że ponosi odpowiedzialność cywilną za skutki wypadku powódek, że wypłaciła im należne i adekwatne do rozmiarów krzywdy zadośćuczynienie w kwotach 4000 zł – na rzecz E. G., i 5000 zł – na rzecz D. B., czym wypełniła ciążyący na niej obowiązek odszkodowawczy wobec powódek, zatem żądanie zapłaty dodatkowych kwot zadośćuczynienia jest, zdaniem pozwanej, bezzasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 23.04.2009r. powódka E. G. doznała bolesnego stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia piszczeli z rozległym krwiakiem podskórnym i podpowięziowym. Obrażenia te zostały wygojone. Ponadto, uszkodziła więzadło skokowo – strzałkowe przednie, odpowiedzialne za stabilność stawu skokowego i za prawidłowe ruchy w kości skokowej w widełkach goleni. Powoduje to u powódki dolegliwości bólowe, obrzęki, niestabilność stawu skokowego lewego średniego stopnia, niepełny zakres ruchów stopy. W tym zakresie skutki wypadku spowodowały u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Przez dwa tygodnie po wypadku, kiedy nie mogła chodzić, powódka wymagała pomocy i opieki osób trzecich przez cztery godziny dziennie.

Dowód:

opinia biegłego ortopedy K. C. (k-144-146, 163);

zeznania powódki E. G. (k-157v.)

W następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 23.04.2009r. powódka D. B. doznała urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym, co spowodowało u powódki trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7%. Po wypadku powódka odczuwała znaczne dolegliwości bólowe kręgosłupa w odcinku szyjnym, była poddana zabiegom fizykalnym, ukierunkowanym na ten odcinek. Dolegliwości bólowe kręgosłupa zmniejszyły się, ale nie ustąpiły całkowicie. Uraz, doznany w wypadku, nie powodował konieczności korzystania z pomocy innych osób przy codziennych czynnościach.

Dowód:

opinie biegłego sądowego z zakresu ortopedii R. B. (k-205-206);

zeznania powódki D. B. (k-157v.-158v.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie w zakresie żądania zapłaty kwoty 6.000 zł, tytułem zadośćuczynienia na rzecz E. G., i kwoty 5.000 zł, tytułem zadośćuczynienia na rzecz D. B..

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku na zdrowiu powódek nie była sporna. Poza sporem było również, że dotychczas pozwana wypłaciła powódce B. G. kwotę 4.000 zł, zaś powódce D. B. kwotę 5.000 zł, tytułem zadośćuczynienia. Ustalając wielkość szkody oraz związek przyczynowy między wypadkiem a szkodą, Sąd oparł się na dowodach z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i traumatologii oraz na zeznaniach powódek.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi. Zadośćuczynienie,

przynawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość.¹

Nie może budzić wątpliwości, że krzywda, która dotknęła powódki, w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 23.04.2009r., była duża. U powódki E. G. doszło do skręcenia stawu skokowego lewego, powodującego 5% trwałe uszczerbek na zdrowiu, czego nie uwzględnił lekarz orzecznik w postępowaniu likwidacyjnym. Nadal występują u niej dolegliwości bólowe, obrzęki, niestabilność stawu skokowego lewego oraz niepełny zakres ruchów stopy, które są wynikiem wypadku. Przez dwa tygodnie po wypadku, powódka nie mogła chodzić i wtedy wymagała pomocy i opieki osób trzecich przy codziennych czynnościach. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd miał także na uwadze negatywną prognozę co do stanu zdrowia powódki. Z opinii biegłego ortopedy K. C. wynika bowiem, że w miarę upływu lat bóle stawu skokowego mogą się nasilać, a zakres ruchów stawu skokowego ulegać ograniczeniu. Skutkiem wypadku w przypadku powódki D. B. był natomiast bolesny uraz kręgosłupa w odcinku szyjnym, powodujący trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7%. Dolegliwości bólowe kręgosłupa w miarę upływu czasu ulegają zmniejszeniu, a prognoza co do powrotu do zdrowia jest pozytywna. Pobołowania karku w miarę upływu lat powinny ulec zmniejszeniu i nie powinny mieć w przyszłości istotnego wpływu na ograniczenie zdolności do pracy, pełnienie obowiązków rodzinnych, czy wypełniania funkcji społecznych.

Biorąc pod uwagę stwierdzone u powódek obrażenia, dolegliwości bólowe, będące następstwami doznanych w wyniku wypadku urazów i występujące do dzisiaj, stopień trwałego uszczerbku na ich zdrowiu, ustalony przez biegłych lekarzy, należało podzielić stanowiska powódek, że wypłacone im dotychczas zadośćuczynienia były stanowczo za niskie i nieadekwatne do rozmiaru doznanych obrażeń. Kwoty te nie rekompensują krzywdy i cierpienia, związanego choćby z występującymi dolegliwościami bólowymi i obniżeniem sprawności. Adekwatne do rozmiaru szkody, w ocenie Sądu, jest zadośćuczynienie w wysokości 10.000 zł na rzecz każdej z powódek, co uwzględnia wysoki stopień ich krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, rozmiar uszkodzeń ciała, długotrwałość dolegliwości bólowych, odczuwanych do dzisiaj, a będącymi następstwem wypadku. Co do powódki D. B. powództwo w dalszej części, tj. ponad kwotę 5000 zł, podlegało oddaleniu.

Powódka E. G. zgłosiła szkodę w dniu 19.05.2009r., domagając się zapłaty kwoty 5.000 zł, tytułem zadośćuczynienia (k-30). W dniu 3.06.2009r. otrzymała kwotę 4.000 zł. Odsetki od kwoty 1.000 zł zasądzono od dnia 28.06.2009r., tj. po upływie 30 dni od potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia o szkodzie, co miało miejsce w dniu 27.05.2009r. (k-32). Od dalszej kwoty 5.000 zł odsetki zasądzono od dnia 10.05.2011r. Powódka dopiero w piśmie z dnia 29.04.2011r. (k-42) wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 15.000 zł, tytułem zadośćuczynienia, w terminie 7 dni od doręczenia. Powódka nie przedstawiła dowodu doręczenia dla wykazania opóźnienia pozwanej, ale można przyjąć, że doręczenie nastąpiło w dniu 2.05.2011r. Uwzględniając dni wolne, pozwana była w opóźnieniu w zapłacie po upływie terminu, wskazanego w wezwaniu, tj. od dnia 10.05.2011r. (art. 455 kc w zw. z art. 481§ 1 i 2 kc i art. 817§1 kc). W dalszej części powództwo w zakresie żądania odsetek podlegało oddaleniu. Powódka już w postępowaniu likwidacyjnym określiła odpowiednie zadośćuczynienie na kwotę 10.000 zł. Rozszerzenie powództwa ponad tą kwotę nie miało poparcie w przeprowadzonych dowodach, tym bardziej, że z opinii biegłego ortopedy wynika pozytywna prognoza co do powrotu do zdrowia.

Powódka D. B. zgłosiła szkodę w dniu 20.05.2009r., domagając się zapłaty kwoty 10.000 zł, tytułem zadośćuczynienia. Pozwana miała 30 dni (a więc do 20.06.2009r.) na likwidację szkody, w tym wypłatę odpowiedniego zadośćuczynienia. W postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła powódce z tego tytułu jedynie kwotę 5.000 zł (4.000 zł w dniu 3.06.2009r. i 1.000 zł w dniu 28.08.2009r.). Zatem od dnia 21.06.2009r. pozostawała w opóźnieniu w zapłacie dalszej kwoty 5.000 zł, dlatego od tego dnia zasądzono odsetki ustawowe, na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 817§1 kc. W dalszej części powództwo w zakresie żądania odsetek podlegało oddaleniu.

Sąd oddalił powództwo również w zakresie żądania ustalenia odpowiedzialności na przyszłość. Powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powódek, które mogą pojawić się w przyszłości, nie zasługiwało

na uwzględnienie, z uwagi na brak interesu prawnego (art. 189 kpc). Ewentualność powstania innych skutków zdarzenia sama w sobie nie powoduje istnienia interesu prawnego. W przypadku powstania nowej szkody, w związku z przedmiotowym wypadkiem, powódki mogą przecież wytoczyć powództwo o zasądzenie. W świetle przepisu art. 442¹ § 3 kpc w aktualnym brzmieniu, nie można tu mówić o czasowym ograniczeniu dochodzenia roszczeń o naprawienie szkody na osobie, która w tym przypadku jeszcze nie powstała lub się nie ujawniła.

Zgodnie z wynikiem procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, zasądzono od pozwanej na rzecz powódki E. G. kwotę 1367 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, w skład których wchodzi: uiszczona opłata sądowa od pozwu (150 zł), wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym (600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na biegłego (600 zł). Obowiązkiem zapłaty kwoty 150 zł, tytułem uzupełnienia opłaty od pozwu, po rozszerzeniu powództwa, obciążono pozwaną na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98§1 kpc i art. 130(3)§2 kpc.

W skład kosztów poniesionych przez powódkę D. B. wchodzi: wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym (600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz wykorzystana zaliczka na biegłego (35,85 zł + 301,72 zł), łącznie 954,57 zł. Koszty te, zgodnie z wynikiem procesu, powinna zwrócić jej pozwana (art. 98 § 1 i 3 kpc).

Orzeczenie o kosztach w punkcie VI wyroku oparto na przepisie art. 84 ust. 1 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zaliczka uiszczona przez E. G. w kwocie 600 zł (poz. 276/12) została w całości wykorzystana na wynagrodzenie biegłego K. C. (k-155, 170). Zaliczka wpłacona przez D. B. w kwocie 600 zł (poz. 282/12) została wykorzystana co do kwoty 35,85 zł na wynagrodzenie biegłego K. C. (k-170), co do kwoty 301,72 zł na wynagrodzenie biegłego R. B. (k-235), a więc zwrotowi podlega kwota 262,43 zł (600 – 35,85 – 301,72).

Orzeczenie w pkt VII wyroku oparto na przepisie art. 113 ust. 1 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98§1 kpc i art. 100 kpc, obciążając pozwaną – zgodnie z wynikiem procesu, nieuiszczoną przez powódki opłatą sądową od pozwu: co do powódki E. G. – opłatą należną po rozszerzeniu powództwa 150 zł, co do powódki D. B. – opłatą od pozwu, od której powódka była zwolniona 150 zł, oraz opłatą należną po rozszerzeniu powództwa, zgodnie z wynikiem postępowania w tym zakresie, a więc w kwocie 105 zł (150 x 70%, bo w takim stosunku pozwana przegrała sprawę w zakresie rozszerzonego powództwa).

Powódkę D. B. obciążono opłatą sądową, należną po rozszerzeniu powództwa, zgodnie z wynikiem postępowania w tym zakresie, a więc w kwocie 45 zł (150 zł x 30%, bo w takim stosunku pozwana przegrała sprawę w zakresie rozszerzonego powództwa). Wynik sprawy i zasądzona kwota istotnie wpłynęły na sytuację majątkową powódki, w taki sposób, że będzie mogła ponieść koszty sądowe w tym zakresie bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny (art. 113 ust. 1 w zw. z art. 110 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98§1 kpc i art. 100 kpc). W tej sytuacji powódka obowiązana jest uiścić wszystkie przepisane opłaty, zgodnie z wynikiem procesu.

1 tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522.